

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: V. J., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2003, čj. OAM-4072/VL-07-BE07-2002, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2004, čj. 47 Az 844/2003-31

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 6. 2003, čj. OAM-4072/VL-07-BE07-2002, žalovaný rozhodl, že se žalobci neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) a že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování dle § 91 téhož zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Rozsudek byl žalobci doručen dne 18. 3. 2005 s využitím tzv. náhradního doručení, neboť jej žalobce po uložení na poště dne 8. 3. 2005 v místě jeho hlášeného pobytu nevyzvedl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost stěžovatele byla Krajskému soudu v Praze osobně dodaná až dne 5. 4. 2005, tj. po uplynutí zákonné lhůty.

Na běh lhůty pro podání kasační stížnosti nemůže mít vliv skutečnost, že si stěžovatel vyzvedl rozsudek u krajského soudu osobně dne 31. 3. 2005, přičemž uvedl, že se asi rok zdržuje na adrese V. 5, P. – H.

Zákon o azylu ukládá žadateli o azyl povinnost hlásit místo jeho pobytu (§ 77 a násl. zákona o azylu). Cílem tohoto ustanovení je zajistit možnost vzájemné komunikace žadatele o azyl a příslušným státním orgánem. Nejvyšší správní soud zjistil z výpisu z evidence Ministerstva vnitra, že v době, kdy byl stěžovateli doručován napadený rozsudek, měl stěžovatel hlášený pobyt v P. s. B. – J.

Dnem určujícím počátek lhůty k podání kasační stížnosti byl den, kdy nastala fikce doručení podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu, tj. pátek 18. 3. 2005. Lhůta dvou týdnů tak skončila v pátek dne 1. 4. 2005. Kasační stížnost dodaná osobně Krajskému soudu v Praze dne 5. 4. 2005 tedy byla podána zjevně opožděně.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené kasační stížnost odmítl pro opožděnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. května 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu